Четвъртък, 28 ноември 2019 г.

P9_TA(2019)0079

Конференция на ООН по изменението на климата през 2019 г. (COP25)

Резолюция на Европейския парламент от 28 ноември 2019 г. на Конференцията на ООН по изменението на климата през 2019 г. в Мадрид, Испания (COP 25) (2019/2712(RSP))

(2021/C 232/07)

Европейският парламент,

— като взе предвид Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) и Протокола от Киото към нея,

— като взе предвид споразумението, прието на 21-вата конференция на страните по РКООНИК (COP21) в Париж на 12 декември 2015 г. (Парижкото споразумение),

— като взе предвид 24-тата конференция на страните по РКООНИК (COP24), 14-ата сесия на срещата на страните по Протокола от Киото (CMP14) и третата част от първата сесия на Конференцията на страните, изпълняваща функциите на среща на страните по Парижкото споразумение (CMA1.3), проведена в Катовице, Полша, от 2 до 14 декември 2018 г.,

— като взе предвид решението на Бюрото на Конференцията на страните по РКООНИК от 1 ноември 2019 г. за приемане на предложението на правителството на Чили, в качеството му на встъпващо председателство, за провеждане на COP25 в Мадрид, Испания, от 2 до 13 декември 2019 г.,

— като взе предвид Програмата на ООН за устойчиво развитие за периода до 2030 г. и Целите за устойчиво развитие (ЦУР),

— като взе предвид срещата на високо равнище относно изменението на климата, организирана от генералния секретар на ООН и проведена на 23 септември 2019 г.,

— като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2018 г. относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2018 г. в Катовице, Полша (COP24) ([1]),

— като взе предвид резолюцията на Европейския парламент от 14 март 2019 г. относно изменението на климата — европейска стратегическа дългосрочна визия за просперираща, модерна, конкурентоспособна и неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с Парижкото споразумение ([2]),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 28 ноември 2018 г., озаглавено „Чиста планета за всички — Европейска стратегическа дългосрочна визия за просперираща, модерна, конкурентоспособна и неутрална по отношение на климата икономика“ (COM(2018)0773),

— като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 20 юни 2019 г.,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 4 октомври 2019 г.,

— като взе предвид внасянето на 6 март 2015 г. от Латвия и Европейската комисия пред РКООНИК на планираните национално определени приноси на ЕС и неговите държави членки,

— като взе предвид специалния доклад на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) относно глобалното затопляне с 1,5 °C, неговия пети доклад за оценка (AR5) и неговия обобщаващ доклад по тези въпроси, както и специалния му доклад относно изменението на климата и земята и специалния му доклад относно океаните и криосферата в един променящ се климат,

([1]) Приети текстове, P8_TA(2018)0430.
([2]) Приети текстове, P8_TA(2019)0217.

— като взе предвид водещия доклад относно адаптирането, изготвен от Световната комисия по въпросите, свързани с адаптирането към изменението на климата,

— като взе предвид деветия обобщаващ доклад по Програмата на ООН за околната среда (UNEP) от ноември 2018 г. (относно разликите по отношение на емисиите за 2018 г.), и нейния доклад за разликите по отношение на адаптирането за 2018 г.,

— като взе предвид оценката на Европейската агенция за околната среда, основана на показатели и озаглавена „Икономически загуби от свързани с климата екстремни явления в Европа“, публикувана на 2 април 2019 г.,

— като взе предвид декларацията за състоянието на световния климат през 2018 г. на Световната метеорологична организация (WMO) от март 2019 г. и нейния Бюлетин № 14 за парниковите газове от 22 ноември 2018 г.,

— като взе предвид Декларацията от Силезия за солидарност и справедлив преход, Декларацията на министрите от Силезия относно значението на горите за климата и Партньорството „Заедно към промяна“ за електромобилност и нулеви емисии от транспорта“, подписани в рамките на Конференцията по изменението на климата COP24,

— като взе предвид резюмето, изготвено за определящите политиките лица, на доклада за глобалната оценка на биологичното разнообразие и екосистемните услуги, изготвен от Междуправителствената научно-политическа платформа за биологично разнообразие и екосистемни услуги (IPBES) от 29 май 2019 г.,

— като взе предвид своята резолюция от 15 ноември 2017 г. относно План за действие за природата, хората и икономиката ([3]),

— като взе предвид обобщаващия доклад на високо равнище относно последната информация за науката за климата, събрана от научната консултативна група на срещата на високо равнище на ООН за действията в областта на климата през 2019 г., озаглавен „United in Science“ („Обединени в науката“),

— като взе предвид проучването на Евробарометър от април 2019 г. относно изменението на климата,

— като взе предвид въпроса до Съвета (O-000029/2019 — B9—0055/2019) и до Комисията (O-000030/2019 — B9—0056/2019) относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2019 г. в Мадрид, Испания (COP 25),

— като взе предвид член 136, параграф 5 и член 132, параграф 2 от своя правилник,

А. като има предвид, че Парижкото споразумение влезе в сила на 4 ноември 2016 г. като има предвид, че към 19 ноември 2019 г. 187 от 197-те страни по РКООНИК са депозирали пред ООН своите актове за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване;

Б. като има предвид, че на 6 март 2015 г. ЕС и неговите държави членки представиха своите планирани национално определени приноси по РКООНИК, които се ангажират с обвързваща цел за намаляване на емисиите на парникови газове на национално равнище в размер на най-малко 40 % до 2030 г. в сравнение с нивата от 1990 г.;

В. като има предвид, че поетите досега ангажименти от страните по Парижкото споразумение няма да бъдат достатъчни за постигане на общата цел; като има предвид, че представеният понастоящем от ЕС и неговите държави членки национално определен принос не е в съответствие с целите, заложени в Парижкото споразумение, и следователно е необходимо да бъде преразгледан;

Г. като има предвид, че докладът на IPCC относно глобалното затопляне с 1,5 °C показва, че въздействието на увеличението на температурата с 1,5 °C е вероятно да бъде значително по-малко тежко от това при увеличение с 2 °C;

([3]) ОВ C 356, 4.10.2018 г., стр. 38.

Четвъртък, 28 ноември 2019 г.

Д. като има предвид, че последните четири години — от 2015 до 2018 г. — бяха четирите най-топли години в света, откакто се правят измервания на температурата, и като има предвид, че през 2018 г. беше отчетено рекордно високо равнище на въглеродните емисии в световен мащаб; като има предвид, че юли 2019 г. беше най-горещият регистриран някога месец и настоящата тенденция продължава през 2019 година, като според WMO периодът 2015 — 2019 г. е на път да стане най-горещият регистриран петгодишен период, откакто се извършват измервания;

Е. като има предвид, че според WMO концентрацията на CO_2 в световен мащаб през 2018 г. е била 407,8 части на милион (ppm), с 2,2 ppm по-висока от 2017 г., и че концентрациите на CO_2 са на път да достигнат или дори да надвишат 410 ppm до края на 2019 г.;

Ж. като има предвид, че като част от глобално международно движение в 185 държави по света се проведоха свързани с климата стачки, като през септември 2019 г. на улиците излязоха рекордните 7,6 милиона души, което представлява най-голямата в историята мобилизация на хора, свързана с климата;

З. като има предвид, че в преамбюла на Парижкото споразумение се признава „значението на гарантирането на целостта на всички екосистеми, включително океаните“, а в член 4, параграф 1, буква d) от РКООНИК се подчертава, че страните по нея насърчават устойчивото управление и опазването и увеличаването на поглътителите и резервоарите на всички парникови газове, включително биомаса, гори и океани, както и на други сухоземни, крайбрежни и морски екосистеми;

И. като има предвид, че като встъпваща в председателството на COP25 държава Чили вече е заявила, че ще подчертае ролята на океаните в борбата с глобалното затопляне, като това решение става още по-обосновано след публикуването на новия обезпокоителен доклад на IPCC относно затоплянето на океаните;

Й. като има предвид, че горите допринасят съществено за смекчаването на последиците от изменението на климата и за адаптирането към него; като има предвид, че около 10 % от емисиите на парникови газове в ЕС се поглъщат от растящи гори; като има предвид, че обезлесяването води до почти 20 % от световните емисии на парникови газове и че то се дължи по-специално на разширяването на промишленото животновъдство, производството на соя и палмово масло, включително предназначени за пазара на ЕС; като има предвид, че ЕС следва да намали своя непряк принос за обезлесяването (косвено предизвикано обезлесяване), за което носи отговорност;

К. като има предвид, че Парламентът неколкократно поиска от Комисията, включително в своята резолюция относно изменението на климата от 14 март 2019 г., да проучи ценообразуването във връзка с емисиите на CO_2 в секторите, които все още не са обхванати от схемата на ЕС за търговия с емисии (СТЕ);

Л. като има предвид, че изменението на климата засяга в по-голяма степен развиващите се държави, въпреки че техните емисии на CO_2 са много по-ниски, отколкото на развитите държави;

1. припомня, че изменението на климата е едно от най-сериозните предизвикателства пред човечеството и че всички държави и всички участници в световен мащаб трябва да направят всичко възможно да се борят срещу него; подчертава, че своевременното международно сътрудничество, солидарността, както и последователният и постоянен ангажимент за съвместно действие са единственото решение, за да спазим нашата колективна отговорност за съхраняването на цялата планета;

2. признава, че сериозните рискове, произтичащи от изменението на климата, са в основата на тревогите на хората; припомня, че 93 % от европейските граждани считат изменението на климата за сериозен проблем; приветства факта, че хората в целия свят, и по-специално по-младите поколения, са все по-активни в борбата за действия в областта на климата; приветства призивите им за по-голяма колективна амбиция и бързи действия, за да се изпълнят целите на Парижкото споразумение и да не се надхвърля лимитът от 1,5 °C; настоятелно призовава националните, регионалните и местните органи на управление, както и ЕС да вземат под внимание тези призиви;

3. признава, че публичната подкрепа е абсолютно необходима за успеха на амбициозна и приобщаваща политика и мерки на ЕС в областта на климата; счита, че това следва да намери израз в усилията на ЕС за справяне с изменението на климата;

4. признава, че тежестта от изменението на климата вече е и ще продължава да бъде в значителна степен върху държавите от Юга на планетата, че тези държави са по-уязвими към отрицателните последици на изменението на климата, отколкото държавите от Севера на планетата, и че държавите от Юга на планетата са съпричинили емисиите на парникови газове в значително по-малка степен от тези от Севера на планетата;

5. припомня, че в преамбюла на Парижкото споразумение правото на здраве се признава като основно право на човека; подчертава, че в член 4, параграф 1, буква f) от РКООНИК се посочва, че всички страни по нея следва да „използват подходящи методи, например оценки на въздействието, формулирани и определени на национално равнище, с оглед минимизиране на вредите върху икономиката, общественото здраве и качеството на околната среда, като последици от проекти или мерки, осъществени от тях за смекчаване или адаптиране към изменението на климата“; счита, че здравето следва да бъде включено в националните планове за адаптиране и националните доклади към РКООНИК;

6. изразява съжаление, че показателите за целите за устойчиво развитие по отношение на изменението на климата не включват здравето; все пак отбелязва, че положението се подобрява в инициативите за академични изследвания на Световната здравна организация (СЗО) и Секретариата на РКООНИК; приветства приемането на политическата декларация на високо равнище на ООН от 23 септември 2019 г. относно всеобщо здравно осигуряване;

7. признава, че ще бъде почти невъзможно да се постигнат повечето от Целите за устойчиво развитие, ако не бъдат изпълнени договорените на COP21 амбиции в областта на климата и околната среда;

8. подчертава, че вече се усещат преките последици от изменението на климата; подчертава, че според доклада от 2019 г. на Световната комисия по въпросите, свързани с адаптирането към изменението на климата, до 2030 г. изменението на климата може да тласне повече от 100 милиона души към бедност, а до 2050 г. добивите от земеделски култури могат да намалеят с 5 — 30 %, което ще доведе до продоволствена несигурност, особено в уязвимите райони;

9. подчертава, че се очаква затоплянето, ако не бъде смекчено, да промени световната икономика, като доведе в световен мащаб до намаляване на средните доходи с приблизително 23 % до 2100 г. и до увеличаване на неравенството в доходите; подчертава, че за разлика от предходните прогнози, очакваните загуби в световен мащаб се намират приблизително в линейна пропорционална зависимост от световната средногодишна температура, като средните загуби ще бъдат в пъти по-големи, отколкото сочат водещите модели ([4]);

Научна основа за действията в областта на климата

10. подчертава, че специалният доклад на IPCC относно глобалното затопляне с 1,5 °C представлява най-задълбочената и актуална научна оценка на сценариите за смекчаване на последиците от изменението на климата в съответствие с Парижкото споразумение; подчертава, че според този доклад има положителни шансове глобалното затопляне да бъде ограничено под 1,5 °C до 2100 г. без или с ограничено навлизане в екологичен дефицит, ако най-късно до 2067 г. бъдат постигнати нулеви нетни емисии на парникови газове в световен мащаб и ако до 2030 г. годишните емисии на парникови газове бъдат намалени в световен мащаб до не повече от 27,4 гигатона еквивалент на CO_2 годишно; подчертава, че в контекста на посочените данни и в съответствие с Парижкото споразумение ЕС в качеството си на световен лидер и другите големи икономики в света трябва да се стремят към постигане на нулеви нетни емисии на парникови газове възможно най-скоро и не по-късно от 2050 г.;

11. подчертава, че специалният доклад на IPCC относно изменението на климата и земята подчертава особено драматичните последици от глобалното затопляне върху земята; изразява загриженост, че влошаването на качеството на земята вследствие на човешката дейност и особено на неустойчивите практики в селското стопанство, както и увеличаващите се смущения в земеползването, като например горските пожари, още повече влошават способността на земята да действа като въглероден поглътител; подчертава, че тези драматични последици се очаква да се влошат, ако преобладаващите глобални тенденции продължат;

12. изтъква факта, че в специалния доклад на IPCC относно океаните и криосферата в един променящ се климат се подчертава, че механизмите на климата зависят от здравето на океанските и морските екосистеми, които понастоящем са засегнати от глобалното затопляне, замърсяването, свръхексплоатацията на морското биологично разнообразие, увеличаването на киселинността на водите, намаляването на кислорода, продължителните морски горещини, безпрецедентното топене на ледниците и морския лед и ерозията на крайбрежната линия; подчертава освен това констатациите на

([4]) Burke, M. et al., ‘Global non-linear effect of temperature on economic production’, *Nature*, том 527, стр. 235 — 239.

Четвъртък, 28 ноември 2019 г.

доклада по отношение на сериозните рискове за морските екосистеми, крайбрежните общности и поминъка; припомня, че океаните са част от решението за смекчаване на последиците от изменението на климата и адаптиране към тях; подчертава, че COP25 ще бъде първата „Синя COP“; в тази връзка призовава ЕС да постави въпроса за океаните на челно място в схемата „Зелен курс“ и в дневния ред на текущите международни преговори относно климата;

13. изразява загриженост във връзка с констатациите в Доклада на UNEP относно разликите в емисиите за 2018 г. и особено с факта, че настоящите безусловни национално определени приноси са крайно недостатъчни за ограничаването на глобалното затопляне до под 2 °C съгласно Парижкото споразумение, като вместо това ще доведат до прогнозно затопляне от 3,2 °C ([5]) до 2100 г., ако се приеме, че действията в областта на климата ще продължават да се провеждат последователно през 21-ви век; подчертава, че съществува висок риск при затопляне с 3,2 °C да се преминат определени повратни точки и да се предизвика значително по-голямо затопляне;

14. изразява загриженост от констатациите в обобщаващия доклад на високо равнище, озаглавен „United in Science“ („Обединени в науката“) и съставен за срещата на високо равнище на ООН по въпросите на климата през 2019 г., и по-специално от факта, че през 2017 г. се възобновява растежът на емисиите от въглища и че годишният ръст на емисиите на CO_2 от изкопаеми горива е достигнал нова максимална стойност през 2018 г., което е довело до обезпокоителни и безпрецедентни концентрации на парникови газове в атмосферата;

15. подчертава, че настоящото равнище на амбиция на национално определените приноси ще трябва да бъде увеличено пет пъти, за да не се премине границата от 1,5 °C; подчертава, че тази глобална амбиция е все още технически осъществима и че тя ще донесе многобройни съпътстващи ползи за околната среда и общественото здраве;

16. подчертава, че според СЗО изменението на климата влияе върху социалните и екологичните фактори, определящи здравето — чист въздух, безопасна питейна вода, достатъчно храна и сигурен подслон, както и че между 2030 г. и 2050 г. се очаква да има 250 000 допълнителни смъртни случая годишно от недохранване, малария, дизентерия и топлинен стрес, като крайно високите температури на въздуха допринасят пряко за смърт от сърдечносъдови и респираторни заболявания, особено сред възрастните и уязвимите граждани; подчертава, че чрез наводнения, продължителни горещини, суша и пожари изменението на климата има значително въздействие върху човешкото здраве, включително недохранване, въздействие върху психичното здраве, сърдечносъдови и респираторни заболявания, както и векторно преносими инфекции; подчертава, че влошаването на хигиенните условия и ограниченият достъп до питейна вода и до здравни услуги излагат на риск здравословното състояние на жените, особено при бременност;

17. подчертава, че в Доклада на IPBES от 2019 г. за глобалната оценка на биологичното разнообразие и екосистемните услуги, в специалния доклад на IPCC относно изменението на климата и земята, в специалния доклад на IPCC относно океаните и криосферата в един променящ се климат и във водещия доклад на Световната комисия по въпросите, свързани с адаптирането към изменението на климата, се признава, че изменението на климата е един от основните преки фактори за загубата на биологично разнообразие и за влошаване на качеството на земята; подчертава, че отрицателните последици от изменението на климата върху природата и биологичното разнообразие, върху екосистемните услуги и върху океаните и продоволствената сигурност се очаква да станат все по-значими през идните десетилетия;

18. отново заявява, че стриктното опазване на екосистемите с високи въглеродни запаси като торфища, влажни зони, пасища, мангрови и девствени гори е вариант за реагиране с незабавно въздействие, което по никакъв начин не може да бъде заменено със залесяване, повторно залесяване и възстановяване на земя с влошено качество, тъй като тези мерки нямат незабавен ефект;

19. подчертава, че в Доклада на IPBES от 2019 г за глобалната оценка на биологичното разнообразие и екосистемните услуги се посочва, че един милион видове днес са застрашени от изчезване; припомня ключовата роля на биологичното разнообразие, за да се даде възможност на човека да се адаптира и да се бори срещу глобалното затопляне; изразява загриженост относно последиците от загуба на биологично разнообразие за нашата устойчивост; подчертава, че загубата на биологично разнообразие не е само екологичен проблем, но също така има и по-широки обществени и икономически последици;

([5]) Програма на ООН за околната среда, Доклад за 2018 г. относно разликите в емисиите, стр. 21.

Амбициозна политика на ЕС в областта на климата: национално определените приноси на ЕС и дългосрочната стратегия

20. призовава всички страни по РКООНИК в сътрудничество с регионите, държавите и недържавните участници да дават конструктивен принос към процеса, който предстои да бъде въведен до 2020 г., когато национално определените приноси трябва да бъдат актуализирани, така че да се гарантира тяхното съответствие с дългосрочната цел на Парижкото споразумение във връзка с температурата; признава, че настоящите ангажименти все още не са достатъчни за постигане на целите на Споразумението; поради това подчертава, че възможно най-скоро следва да се сложи край на нарастването на глобалните емисии на парникови газове и че всички страни, особено ЕС и всички държави от Г-20, следва да увеличат усилията си и да актуализират своите национално определени приноси до началото на 2020 г., както е предвидено в Парижкото споразумение;

21. приветства създаването на Обединението за амбиция по отношение на климата по време на срещата на високо равнище на ООН по въпросите на климата през 2019 г., с което 59 страни по РКООНИК дадоха сигнал за своето намерение да представят подобрени национално определени приноси до 2020 г., както е предвидено в Парижкото споразумение, както и 65 страни, в т.ч. ЕС, които работят за постигане на нулеви нетни емисии на парникови газове до 2050 г.; все пак изразява съжаление поради факта, че не всички държави членки бяха готови да подкрепят увеличаване на нивото на амбицията на национално определените приноси на ЕС, както призова Европейският парламент;

22. подчертава значението на една амбициозна и приобщаваща политика на ЕС в областта на климата, за да може ЕС да действа като надежден и стабилен партньор на световната сцена и за да се запази водещата му роля в областта на климата на световно равнище; поради това подчертава необходимостта ЕС да инвестира и да постигне значителен напредък по отношение на научните изследвания и иновациите, приложими в промишлеността;

23. още веднъж настоятелно призовава лидерите на ЕС да подкрепят на срещата си по време на Европейския съвет на 12– 13 декември 2019 г. дългосрочната цел на ЕС за постигане на вътрешни нулеви нетни емисии на парникови газове възможно най-скоро и най-късно до 2050 г.; призовава държавата, която председателства Съвета, както и Комисията да съобщят тази цел на Секретариата на РКООНИК възможно най-скоро след това; подчертава, че за да се постигнат вътрешни нулеви нетни емисии на парникови газове до 2050 г. по най-ефективния от гледна точка на разходите начин и за да се избегне разчитането на технологии за отстраняване на въглерод, които биха довели до значителни рискове за екосистемите, биологичното разнообразие и продоволствената сигурност, ще е необходимо да се повиши равнището на амбиция по отношение на 2030 г.; подчертава, че природосъобразните решения са ключов инструмент на действието на ЕС за постигане на неговите цели за намаляване на емисиите на парникови газове; изразява съжаление, че на срещата на високо равнище на ООН по въпросите на климата беше пропусната възможността за ЕС да определи по-високи амбиции и да демонстрира водеща роля за постигането на целите на Парижкото споразумение; счита, че е изключително важно ЕС да изпрати ясно послание по време на COP25 за готовността си да увеличи своя принос към Парижкото споразумение;

24. подкрепя извършването на актуализация на НОП на ЕС с приложима за цялата икономика цел за намаляване с 55 % на вътрешните за ЕС емисии на парникови газове до 2030 г. в сравнение с нивата от 1990 г.; поради това призовава лидерите на ЕС да подкрепят повишаването на равнището на амбиция по отношение на НОП на ЕС; счита, че това следва да бъде направено едновременно със залагане в законодателството на ЕС на целта за постигане на неутралност по отношение на климата възможно най-скоро и най-късно до 2050 г.; призовава другите световни икономики да актуализират своите НОП, за да се постигнат глобални последици;

25. очаква с Европейския зелен курс да бъде определена всеобхватна и амбициозна стратегия за постигане на неутрална по отношение на климата Европа най-късно до 2050 г., включваща целта за намаляване на емисиите с 55 % до 2030 г.; призовава Комисията да адаптира по необходимия начин всичките си съответни политики, по-специално в областта на климата, селското стопанство и сближаването;

26. подчертава, че за да се постигнат целите на Парижкото споразумение, са необходими конкретни мерки за прилагане и гарантиране на изпълнението на национално равнище и на равнището на ЕС, например ефективно прилагане на целите по отношение на енергията от възобновяеми източници и на енергийната ефективност за 2030 г.;

27. подчертава, че всички политики в областта на климата следва да се изпълняват в съответствие с принципа за справедлив преход и в тясно сътрудничество с гражданското общество и социалните партньори; поради това счита, че засилването на социалното партньорство и на ангажираността на гражданското общество на национално равнище и на равнището на ЕС е от основно значение за постигането на неутралност по отношение на климата във всички сектори на обществото по справедлив, приобщаващ и социално устойчив начин; счита, че природосъобразните решения, възстановяването и опазването на екосистемите и биологичното разнообразие са жизненоважни фактори за смекчаване на последиците от изменението на климата и за адаптиране към него;

Четвъртък, 28 ноември 2019 г.

28. счита, че за да се осигури още по-голяма стабилност на пазарите, за ЕС ще бъде от полза също така да определи по-нататъшна междинна цел за намаляване на емисиите до 2040 г., тъй като това ще осигури допълнителна стабилност и ще гарантира постигането на целта за нулеви нетни емисии на парникови газове до 2050 г.; припомня, че е необходимо целите да бъдат редовно актуализирани, за да се гарантира съответствието им с прилагането на Парижкото споразумение;

29. счита, че следва да продължи работата по разработването на надежден модел за измерване на въздействието върху климата въз основа на потреблението; отбелязва заключението в задълбочения анализ на Комисията, което гласи, че ефектът от усилията на ЕС за намаляване на емисиите от производството до известна степен се неутрализира от вноса на стоки с по-висок въглероден отпечатък, но че въпреки това ЕС е допринесъл значително за намаляването на емисиите в други държави поради увеличения търговски поток и подобрената въглеродна ефективност на своя износ;

30. изтъква, че е необходима по-силна международна рамка за защита на биологичното разнообразие в световен мащаб, за да бъде спрян настоящият му спад и то да бъде възстановено, доколкото това е възможно; счита, че тази рамка следва да се основава на цели и твърди ангажименти, включващи НОП и други подходящи инструменти, финансови ангажименти и подобрени гаранции за изграждане на капацитет, както и механизъм за преразглеждане на всеки пет години, с акцент върху непрекъснато нарастване на амбициите;

COP25 в Мадрид, Испания

31. признава постиженията на 24-ата конференция на страните по РКООНИК (COP24) в Катовице, в рамките на която беше засилен импулсът за действия в областта на климата и бяха изготвени оперативни насоки за Парижкото споразумение чрез завършването на работната програма на Парижкото споразумение (Наръчника от Катовице); отбелязва обаче, че някои въпроси, който не бяха обсъдени докрай в Катовице, трябва да бъдат доразгледани в рамките на COP25, а именно във връзка с механизмите по член 6 от Парижкото споразумение; освен това счита, че в рамките на COP25 ще трябва да бъдат взети няколко решения за изпълнение, по-специално в областта на смекчаването на последиците, адаптирането, прозрачността и подкрепата; очаква в хода на COP25 да приключат с успех прегледът на Варшавския международен механизъм относно загубите и щетите по време на COP25, както и преговорите относно плана за действие относно равенството между половете; отчита обстоятелството, че по време на COP25 ще се проведат допълнителни дискусии с цел договаряне на общи графици;

32. подчертава колко е важно да бъдат определени общи срокове за изпълнението на НОП, тъй като много страни по РКООНИК имат пет- или десетгодишни графици, но други имат по-кратки срокове за изпълнение или пък въобще не са определили срокове; отбелязва, че запазването на положението с противоречащи си срокове би могло да има отрицателно въздействие върху бъдещите преговори относно амбициите по отношение на климата; счита, че наличието на общи срокове за изпълнението на НОП ще гарантира, че всички страни ще актуализират и оповестяват своите ангажименти в унисон, и освен това ще се подобри цялостният резултат от усилията в световен мащаб и ще бъде по-лесно да се измерва количествено този резултат; подкрепя въвеждането на петгодишен общ срок за всички НОП след 2030 г., което съответства на цикъла на амбиция на Парижкото споразумение и не вреди на допълнителните дългосрочни ангажименти, които страните може да следват на национално равнище;

33. приветства факта, че Чили е една от най-успешните държави с бързо развиващи се икономики, що се отнася до прехода към чиста енергия и особено факта, че в Чили се наблюдава най-голямо увеличение на производството на слънчева енергия в света; счита, че ангажиментите на Чили за справяне с извънредната ситуация в областта на климата следва да вдъхновят много държави в Южна Америка и навсякъде по света;

34. подчертава, че действията в световен мащаб, които ще бъдат предприети през следващите 10 години, ще оказват въздействие върху бъдещето на човечеството за следващите 10 000 години; поради това призовава Комисията и всички страни по COP25 да предприемат смели и амбициозни мерки;

35. признава ролята на подходите на сътрудничество за постигането на по-амбициозни цели по отношение на смекчаването на последиците от изменението на климата и адаптирането към тях, както и за насърчаване на устойчивото развитие и екологосъобразност; подчертава необходимостта тези начинания да доведат до цялостно намаляване на емисиите и да се избегне увеличаване на емисиите в рамките на сроковете по НОП или между тях; изразява загриженост относно ограничения напредък, постигнат по време на 50-ото междусесийно заседание на РКООНИК в Бон по отношение на пазарните и непазарните механизми;

36. призовава Комисията и държавите членки да се застъпят за изготвянето на строги и ясни международни правила във връзка с член 6 от Парижкото споразумение; признава, че голям брой проекти по Механизма за чисто развитие (МЧР) и съвместно изпълнение (СИ) съгласно Протокола от Киото са предизвикали множеството проблеми във връзка с екологосъобразността и устойчивостта; призовава за предотвратяването на пропуски в отчитането или двойно отчитане,

както и по отношение на допълняемостта на намаляването на емисиите; изразява загриженост относно потенциалното използване за целите на постигането на НОП на единици, емитирани съгласно Протокола от Киото, тъй като това сериозно би навредило на екологосъобразността на бъдещите механизми, създадени съгласно член 6; подчертава, че търгуваните по новите пазарни механизми квоти за емисии трябва да бъдат допълнителни и да увеличават усилията за смекчаване на съществуващите и бъдещите НОП; подкрепя идеята част от постъпленията от механизмите по член 6 да се насочва към недостатъчно финансирания Фонд за адаптация;

37. счита, че COP 25 следва да определи ново равнище на амбиция както по отношение на прилагането на Парижкото споразумение, така и във връзка със следващия кръг от НОП, които следва да отразяват засилените ангажименти за действия в областта на климата във всички сектори както на сушата, така и в океаните;

38. подчертава значението на това ЕС да заеме единна позиция по време на COP 25, за да се запазят неговото политическо значение и доверието в него; настоятелно призовава всички държави членки да подкрепят мандата на ЕС по време на в преговорите и в двустранните срещи с други участници;

Ролята на горите

39. припомня, че Парижкото споразумение изисква всички страни да предприемат мерки за запазване и увеличаване на капацитета на поглътителите, включително по отношение на горите; отбелязва, че спирането на обезлесяването и на влошаването на състоянието на горите, както и даването на възможност за тяхното възстановяване ще осигурят най-малко 30 % от всички действия за смекчаване, необходими за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5 °C; подчертава, че устойчивото управление на горите е от огромно значение за борбата с изменението на климата, тъй като капацитетът за поглъщане на CO_2 се увеличава със засаждането на гори, съхраняването на въглерод в дървени продукти и замяната на суровини и енергия от изкопаеми източници, като същевременно се намаляват рисковете от горски пожари, нашествия на вредители и болести; подчертава значението на стимулиращите практики, които поддържат естествените въглеродни поглътители, включително дивите гори и непокътнатите горски почви, които съобщението на Комисията относно засилване на действията на ЕС за възстановяване на горите признава за незаменими;

40. призовава страните, включително ЕС и неговите държави членки, да спазват международните си ангажименти, включително, наред с другото, поетите в рамките на Форума на ООН по горите (UNFF), Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие (UNCBD), Нюйоркската декларация за горите и Целта за устойчиво развитие № 15 и особено цел 15.2, която е насочена към насърчаване на прилагането на устойчиво управление на всички видове гори, спиране на обезлесяването, възстановяване на увредените гори и значително увеличаване на залесяването и повторното залесяване в световен мащаб до 2020 г.; призовава за повече усилия на всички политически равнища за предотвратяване на влошаването на положението на горите в Европа и за възстановяване на тяхното добро състояние, където е необходимо; отправя искане към Комисията и държавите членки да подкрепят мерките за повторно залесяване на деградирали почви и на почви, които са неподходящи за селскостопанска употреба;

41. с оглед на основополагащата роля на горите в борбата срещу изменението на климата и предизвикателствата, пред които са изправени някои собственици на гори в Европа поради екстремна суша и вредители, счита, че Комисията следва да обмисли рамка от стимули, в случай че устойчивото управление на горите вече не носи икономически ползи;

Устойчивост спрямо изменението на климата чрез приспособяване

42. приветства публикуването на доклада на Комисията относно изпълнението на стратегията на ЕС за приспособяване към изменението на климата, който показва, че е постигнат известен напредък по отношение на всяко от осемте отделни действия в рамките на стратегията; Отбелязва обаче, че независимо от усилията в световен мащаб за намаляване на емисиите въздействието на изменението на климата е неизбежно и е жизненоважно да се предприемат допълнителни действия за приспособяване; поради това призовава Комисията да преразгледа стратегията с оглед на заключенията в доклада, според които ЕС продължава да бъде уязвим по отношение на въздействието, което оказва изменението на климата в рамките на неговите граници и извън тях; подчертава, че е необходимо застрахователният сектор да инвестира в приспособяването, както и да се извършват публични и частни инвестиции в научни изследвания и иновации; счита, че опазването на човешкото здраве и осигуряването на безопасност, спирането на намаляването на биологичното разнообразие и деградацията на земите, и насърчаването на приспособяването в градските райони представляват приоритети;

43. отбелязва, че в член 8 от Парижкото споразумение (относно загубите и вредите) се заявява, че страните следва да възприемат подход на сътрудничество във връзка със загубите и вредите, свързани с неблагоприятните последици от изменението на климата; поради това подчертава значението на действия за подкрепа в световен мащаб в областите, които са особено уязвими по отношение на въздействието на изменението на климата;

44. отново заявява, че действията за приспособяване са неизбежна необходимост за всички държави, за да могат те да сведат до минимум отрицателното въздействие на изменението на климата и да използват пълноценно възможностите за устойчив по отношение на изменението на климата растеж и устойчиво развитие; подчертава необходимостта да се разработват единни системи и инструменти за проследяване на напредъка и ефективността на националните планове и действия за приспособяване; изразява съжаление, че в проектите на национални планове в областта на енергетиката и климата на държавите членки липсва амбиция по отношение на целите за енергийна ефективност и енергия от възобновяеми източници; припомня, че възобновяемите източници, в т.ч. енергията от възобновяеми морски източници, като елемент на кръговата икономика са част от решението за смекчаване на последиците от изменението на климата и приспособяване към тях; призовава държавите членки да укрепят своите национални планове в областта на енергетиката и климата, с цел да прилагат в пълна степен Парижкото споразумение;

Финансиране за борбата с изменението на климата и други средства за изпълнение

45. приветства решението на COP 24 Фондът за адаптация да продължава да служи на целите на Парижкото споразумение; признава значението на посочения фонд за общностите, които са най-уязвими спрямо изменението на климата, и поради това приветства новата доброволна вноска на държавите членки във фонда в размер на 10 милиона щатски долара за 2019 г.;

46. признава, че 37 % от бюджета на ЕС понастоящем се отделя за финансирането на общата селскостопанска политика (ОСП), която би могла да мобилизира значителни финансови средства по отношение на стимулирането и възнаграждаването на благоприятни за климата и околната среда практики в сектора на селското стопанство;

47. отново заявява, че общата селскостопанска политика следва да спре да предоставя субсидии, които са неблагоприятни за околната среда и климата, включително отводняване на торфища и прекомерно водочерпене за напояване, както и да не санкционира наличието на дървета върху селскостопански площи;

48. признава, че ЕС и неговите държави членки са най-големият източник на публично финансиране за борбата с изменението на климата; приветства решението на COP24 да се определи нова, по-амбициозна цел за периода след 2025 г., която да надхвърля настоящия ангажимент за мобилизиране на 100 милиарда щатски долара годишно от 2020 г. нататък, но изразява загриженост, че действителните ангажименти от страна на развитите държави все още далеч не са постигнали колективната цел от 100 милиарда щатски долара годишно; очаква от 2025 г. нататък бързо развиващите се икономики да допринасят за по-големия размер на международното финансиране на борбата с изменението на климата в бъдеще;

49. признава, че изменението на климата не е локално предизвикателство и че въздействието върху климата извън ЕС има последици и вътре в рамките на ЕС, тъй като събития като урагани, суши, наводнения и горски пожари могат да имат отражение върху продоволствената сигурност и сигурността на водоснабдяването на ЕС, както и върху веригите на доставка на стоки и услуги; призовава Комисията и държавите членки да отдават приоритет на увеличаването на международното финансиране за приспособяване към последиците от изменението на климата, за да изравнят неговото равнище с това на финансирането за смекчаване на последиците, както и да предоставят финансиране за борба с изменението на климата за загубите и вредите;

50. подчертава значението на привеждането в действие на глобалната цел за приспособяване и на мобилизирането на значителни нови средства за приспособяване в развиващите се държави; призовава ЕС и неговите държави членки да поемат ангажимент за значително увеличаване на предоставяните от тях финансови средства за приспособяване; отчита необходимостта от напредък и по въпроса за загубите и вредите, за които следва да бъдат събрани допълнителни средства чрез новаторски източници на публично финансиране, като се използва Варшавския международен механизъм;

51. подчертава ролята на устойчивото финансиране и счита, че бързото приемане и разработване на „зелено“ финансиране от страна на основните международни финансови институции е от ключово значение, за да се постигне успешна декарбонизация на глобалната икономика; подчертава необходимостта да се изпълнява Планът за действие на ЕС за устойчиво финансиране и приветства създаването на Международната платформа за устойчиво финансиране;

52. подчертава освен това ролята на частния сектор, включително корпорациите и финансовите пазари, в усилията за постигане на целите за устойчивост: приветства усилията за въвеждане на законодателство относно устойчивостта на финансите и настоятелно призовава Комисията да въведе прозрачност и отчетност за предприятията, в които е инвестирано, особено когато става въпрос за подкопаване на устойчивостта и правата на човека в развиващите се държави;

53. приветства споразумението, постигнато от 196 правителства в рамките на 14-ата конференция на страните по Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие (КБР) за увеличаване на инвестициите в природата и хората в периода до 2020 г. и след това; подчертава, че икономическият растеж може да улесни устойчивото развитие само ако бъде прекъсната връзката с влошаването на биологичното разнообразие и с ограничаването на възможностите на природата да носи ползи на хората;

54. подчертава, че бюджетът на ЕС следва да бъде в съответствие с международните ангажименти на Съюза в областта на устойчивото развитие, както и с неговите средносрочни и дългосрочни цели в областта на климата и енергията и следва да не бъде контрапродуктивен спрямо тези цели или да възпрепятства тяхното изпълнение; поради това призовава Комисията да гарантира, че инвестициите на ЕС се подлагат на проверка за съответствие с целите в областта на изменението на климата и биологичното разнообразие и да представи, когато е приложимо, хармонизирани и обвързващи правила; призовава Комисията да гарантира, че следващата Многогодишна финансова рамка (МФР) е изцяло в съответствие с Парижкото споразумение и че никаква част от разходите не трябва да бъде в противоречие със споразумението; подчертава значението на процеса за попълване на Зеления фонд за климата и насърчава държавите членки да увеличат поне двойно своите вноски за първоначалното мобилизиране на ресурси; приветства решението, взето от Съвета на директорите на ЕИБ, да се прекрати финансирането за по-голямата част от проектите, свързани с енергия от изкопаеми горива, от края на 2021 г., както и постепенно да се увеличи дела на предоставяното от банката финансиране за действия в областта на климата и устойчивостта, за да достигне 50 % от нейните операции, считано от 2025 г.; счита, че това е първа амбициозна стъпка към преобразуването на ЕИБ в Европейска банка за климата; призовава държавите членки да прилагат същия принцип по отношение на гаранциите за експортни кредити; призовава за специални публични гаранции в полза на „зелените“ инвестиции, маркировките за екологично финансиране и фискалните предимства за „зелените“ инвестиционни фондове и за издаване на „зелени“ облигации; подчертава необходимостта от по-амбициозно финансиране на научноизследователска дейност и приложими в индустрията иновации;

55. призовава ЕИБ да преразгледа своята стратегия в областта на климата през 2020 г. и да приеме конкретни и амбициозни планове за действие, за да изпълни своя ангажимент да приведе всички свои финансови дейности в съответствие с Парижкото споразумение, както и да приведе спешно всички свои секторни политики и насоки за кредитиране в съответствие с целите на Парижкото споразумение;

56. подчертава значението на справедливия преход към неутрална по отношение на климата икономика и необходимостта от изпреварващ и основан на участие подход, за да се гарантира, че преходът носи ползи за гражданите и да се окаже подкрепа на най-уязвимите региони и общности; счита, че създаването на фонд за справедлив преход е един от инструментите, които може да се използват на равнището на ЕС, за да се гарантира приобщаващ и информиран преход за хората и регионите в ЕС, които са най-силно засегнати от декарбонизацията, например въгледобивните региони в преход; признава, че фондовете за обезщетения сами по себе си не са гарант за справедлив преход и ключов елемент на всяка политика на преход следва да бъде една цялостна европейска стратегия за развитието и модернизацията на посочените региони и за подпомагане на най-силно засегнатите от прехода; счита, че климатичният преход в ЕС трябва да бъде устойчив от екологична, икономическа и социална гледна точка; призовава ЕС и държавите членки да въведат подходящи политики и финансиране в това отношение, които да са обусловени от ясни, надеждни и изпълними краткосрочни и по-дългосрочни ангажименти за декарбонизация на цялата икономика, поети от съответните държави членки, включително чрез интегриране в окончателните си национални планове в областта на енергетиката и климата на конкретни политики за постепенно прекратяване на използването на въглища, други изкопаеми горива и субсидии за изкопаеми горива, в срок, съответстващ на ангажиментите на ЕС за задържане на глобалното затопляне съгласно дългосрочните цели на Парижкото споразумение и целта за неутралност по отношение на климата до 2050 г.;

57. счита, че демократизацията на енергийната система е от решаващо значение за успеха на прехода към устойчива енергетика; поради това призовава за предоставяне на повече права и подобряване на уменията на гражданите, за да могат те да участват в производството на безопасна и чиста енергия;

58. подчертава значението на започването на дискусии с държавите по света, които понастоящем са зависими от износа на изкопаеми горива, с цел определяне как една стратегия за съвместна енергийна и свързана с климата сигурност би могла да бъде осъществена по начин, който води до подобряване на бъдещите перспективи на тези региони;

59. счита, че ядрената енергия може да играе роля за постигане на целите в областта на климата, тъй като не отделя парникови газове, и може също така да гарантира значителен дял от производството на електроенергия в Европа; въпреки това счита, че поради отпадъците, които генерира, тази енергия изисква средносрочна и дългосрочна стратегия, която взема предвид технологичния напредък (лазер, ядрен синтез и др.), която има за цел подобряване на устойчивостта на целия сектор;

60. подкрепя работата на Коалицията на министрите на финансите за действия, свързани с климата, и насърчава всички правителства да приемат ангажименти на Коалицията за привеждане на всички политики и практики в правомощията на министрите на финансите в съответствие с целите на Парижкото споразумение, както и да приемат ефективно ценообразуване на въглеродните емисии, както е определено в принципите от Хелзинки;

61. припомня на страните необходимостта от предоставяне на достатъчно средства, за да се премине от поети ангажименти към действия и за да се започне с прилагането на мерките, необходими за постигане на целите на Парижкото споразумение; подкрепя набиращото скорост въвеждане на механизъм за корекции на въглеродните емисии на европейските граници за вноса към ЕС, за да се създадат еднакви условия на конкуренция за международната търговия и за да се избегне изместването на въглеродни емисии;

Роля на недържавните участници

62. приветства изпълненото с решимост и нарастващо младежко движение срещу изменението на климата; подчертава значението на провеждането на съдържателен диалог с младите хора и насърчаването на тяхното участие в изготвянето на политики на всички равнища; приветства нарастващото глобално мобилизиране на все по-широк кръг от недържавни участници, ангажирани с действия в областта на климата, които да водят до конкретни и измерими резултати; подчертава решаващата роля на гражданското общество, частния сектор и правителствата на поднационално равнище за оказване на влияние и управление на общественото мнение и на държавните действия, както и за споделяне на знания и най-добри практики относно разработването и прилагането на мерки за смекчаване и адаптиране; призовава ЕС, държавите членки и всички страни да насърчават, да оказват подкрепа и да се ангажират с недържавните участници, които все повече поемат водеща роля в борбата с изменението на климата; освен това счита, че гражданите следва да бъдат ангажирани и че следва да се повиши осведомеността;

63. подчертава ключовата роля на градовете за постигането на целите на Парижкото споразумение, като се има предвид, че съгласно обобщаващия доклада на ООН от 2018 г. относно ЦУР 11, озаглавен „Проследяване на напредъка към приобщаващи, безопасни, издръжливи и устойчиви градове и населени места“, те са източник на над 70 % от всички емисии на парникови газове, отпадъци и замърсяване на въздуха; приветства ангажимента, поет от 102 града по време на срещата на най-високо равнище за действия в областта на климата, за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г.; призовава страните да включват в по-голяма степен градовете в своите планове за намаляване на емисиите;

Откритост, приобщаващ характер и прозрачност

64. подчертава, че ефективното участие на всички страни по Споразумението е необходимо за постигане на целта за ограничаване на повишаването на средната глобална температура до 1,5 °C, което от своя страна изисква да се разгледа въпросът за личните интереси или конфликтите на интереси; в този контекст изразява отново своята подкрепа за въвеждането на конкретна политика относно конфликтите на интереси като част от РКООНИК; призовава Комисията и държавите членки да поемат водеща роля в този процес, без да правят компромиси с целите на РКООНИК и на Парижкото споразумение;

65. подчертава, че 80 % от хората, разселени поради изменението на климата, са жени и деца, които като цяло са по-силно засегнати от изменението на климата и поемат по-голяма тежест, отколкото мъжете, въпреки че не участват в ключовото вземане на решения относно действията в областта на климата; поради това подчертава, че овластяването на всички маргинализирани по отношение на пола общности, както и тяхното пълноценно и равноправно участие и лидерство на международни форуми, като например РКООНИК и участието им в националните, регионалните и местните действия в областта на климата, са от жизненоважно значение за успеха и ефективността на тези действия; счита, че ЕС и държавите членки следва да подкрепят изцяло прилагането на Плана за действие на РКООНИК относно равенството между половете, по-конкретно чрез включване на перспективата за равенство между половете в политиките на ЕС в областта на климата и развитието, както и че следва да насърчават участието на жените от коренното население и защитниците на правата на жените в рамките на РКООНИК;

66. отбелязва, че последствията от измененията на климата за, наред с другото, оцеляването, прехраната и достъпа до образование оказват особено сериозно въздействие върху здравето, защитата и развитието на децата и юношите; счита, че е необходимо да се предприемат действия за ограничаване на тези пагубни последици;

Всеобхватно усилие от страна на всички сектори

67. съветва Комисията да проучи връзките и други форми на сътрудничество с участниците на пазарите на въглеродни емисии на трети държави и региони, както и да стимулира създаването на допълнителни пазари на въглеродни емисии и други механизми за ценообразуване на въглеродните емисии, които ще доведат до повишена ефективност, икономии на разходи и ще намалят риска от изместване на въглеродни емисии чрез създаване на еднакви условия на конкуренция в световен мащаб; призовава Комисията да въведе предпазни мерки, за да гарантира, че всички връзки със СТЕ на ЕС ще продължават да предоставят допълнителен и постоянен принос за смекчаване на последиците от изменението на климата и няма да застрашават вътрешните ангажименти на Съюза по отношение на емисиите на парникови газове;

68. припомня, че всички сектори трябва да допринасят за постигането на неутрална по отношение на климата икономика и че декарбонизацията на икономиката на ЕС следва да не води до преместване на въглеродни емисии към трети държави чрез изместване на въглеродни емисии, а следва да се донесе успех за нашата икономика и промишленост благодарение на подходящи инвестиции, подходящи инструменти и възможности за разработване на необходимите авангардни иновации и технологии; вярва в успеха на основаните на пазара подходи; счита, че мерките за корекция на граничните стойности на въглеродните емисии трябва да се основават на проучване за осъществимост и трябва да бъдат в съответствие с правилата на СТО;

69. отбелязва изявлението на новоизбрания председател на Комисията Урсула фон дер Лайен, в което се казва, че схемата за търговия с емисии ще бъде разширена, така че да включва и сектори, които все още не са обхванати от системата на ЕС за търговия; отхвърля пряко включване в схемата на ЕС за търговия с емисии;

70. подчертава, че транспортният сектор е единственият сектор, чиито емисии са се увеличили от 1990 г. насам; подчертава, че това не е съвместимо с дългосрочната цел за неутралност по отношение на климата, която изисква намаляване на емисиите от всички сектори на обществото с по-големи и по-бързи темпове, включително секторите на въздухоплаването и мореплаването; припомня, че транспортният сектор ще трябва да бъде напълно декарбонизиран най-късно до 2050 г.; отбелязва, че анализът на Комисията сочи, че текущите глобални цели и мерки, предвидени съответно от Международната морска организация (ММО) и Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО), дори да бъдат приложени изцяло, не биха били достатъчни за постигане на необходимите намаления на емисиите и че са необходими значителни допълнителни действия, които са в съответствие с целта за нулеви нетни емисии, приложима за цялата икономика; счита, че, за да се гарантира съответствието на НОП с ангажиментите, приложими за цялата икономика и изисквани от Парижкото споразумение, страните по Споразумението следва да бъдат насърчавани да включат емисиите от международното корабоплаване и въздухоплаване и да договорят и прилагат мерки на международно, регионално и национално равнище, за да се справят с емисиите от тези сектори;

71. припомня, че се предвижда до 2020 г. глобалните емисии от международно въздухоплаване да бъдат с около 70 % по-високи, отколкото през 2005 г., както и че е възможно те дори да нараснат с още 300 — 700 % до 2050 г.; изразява загриженост относно равнището на амбиция на схемата на ИКАО за намаляване и компенсиране на въглеродните емисии в международното въздухоплаване (CORSIA), като се има предвид текущата работа по стандартите и препоръчителните практики за прилагане на схемата от 2019 г. и след това; подчертава, че съществуващите стандарти са незадоволителни и че е недопустимо допълнително размиване на схемата на CORSIA; призовава Комисията и държавите членки да направят всичко възможно, за да засилят разпоредбите на CORSIA и за да подпомагат приемането на дългосрочна цел за значително намаляване на емисиите в сектора на въздухоплаването, като едновременно с това се съхранява законодателната автономност на ЕС, що се отнася до прилагането на Директивата за схемата за търговия с емисии; подчертава освен това необходимостта от вземане на мерки по отношение на емисиите на парникови газове, различни от въглеродните емисии, от въздухоплаването в ЕС и в международните схеми;

72. изразява дълбока загриженост във връзка с приемането на резолюция A40–19 в рамките на 40-ата асамблея на ИКАО и т.нар. клауза за изключителни права на CORSIA; настоятелно призовава държавите членки да изразят официално резерви по отношение на тази част от резолюцията, за да се запази законодателната автономност на Съюза по отношение на мерките, които имат за цел намаляване на емисиите на парникови газове от сектора на въздухоплаването;

73. припомня правното задължение на Комисията да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета в рамките на 12 месеца от момента, в който ИКАО приеме съответните инструменти и преди да започне да функционира CORSIA, в който доклад да разгледа, наред с другото, амбицията и цялостната екологосъобразност на CORSIA, включително общата амбиция по отношение на целите на Парижкото споразумение; подчертава, че като съзаконодатели Европейският парламент и Съветът са единствените институции, които вземат решение относно всяко бъдещо изменение на Директивата за схемата за търговия с емисии (СТЕ); подчертава, че всяко изменение на Директивата за СТЕ следва да се извършва единствено ако е в съответствие с ангажимента на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове от цялата икономика, който не предвижда използването на компенсационни кредити след 2020 г.;

74. приветства нарастващата подкрепа за координиран подход на равнище ЕС за ценообразуването в областта на въздухоплаването и призовава Комисията да представи възможно най-скоро амбициозен преглед на Директивата за данъчното облагане на енергийните продукти и електроенергията във връзка с това, включително да се сложи край на освобождаването от данъци, което понастоящем се прилага по отношение на керосина и корабните горива;

75. припомня, че се очаква емисиите на CO_2 от корабоплаването да се нараснат с от 50 % до 250 % в периода до 2050 г.; приветства споразумението относно първоначалната стратегия на ММО за намаляване на емисиите на парникови газове от кораби като първа стъпка на този сектор за постигане на целта на Парижкото споразумение по отношение на температурата; настоятелно призовава ММО да отбележи бърз напредък по приемането на краткосрочни и средносрочни мерки за постигане на целите на стратегията; подчертава значението и неотложността на изпълнението на краткосрочни и средносрочни мерки преди 2023 г.; призовава ЕС, Комисията и държавите членки да направят всичко възможно, за да подкрепят бързото определяне на Средиземно море като зона за комбиниран контрол на емисиите на серни и азотни оксиди (SOx и NOx), като важна стъпка към намаляване на емисиите от корабоплаването в Европа; подчертава, че е необходимо да бъдат проучени незабавно допълнителни мерки и действия, включително инструменти за ценообразуване на въглеродните емисии, за да се предприемат действия за справяне с емисиите от морския транспорт в съответствие със стратегията за преобразуване на сектора в сектор с ниски емисии; във връзка с това изразява убеждението си, че ЕС и държавите членки следва да следят отблизо въздействието и изпълнението на първоначалната стратегия на ММО; приветства предложението за регламент на ЕС с цел вземане предвид по подходящ начин на глобалната система за събиране на данни за данните за потреблението на мазут

Четвъртък, 28 ноември 2019 г.

от кораби (измерване, отчитане и проверка) и глобалната система за събиране на данни на ИМО относно потреблението на мазут от кораби; припомня, че системата за измерване, отчитане и проверка (MRV) е първоначална стъпка, която следва в крайна сметка да даде възможност на ЕС да приеме задължителни цели за намаляване на емисиите; настоятелно призовава Комисията да предложи във възможно най-кратък срок допълнителни действия на ЕС като част от стратегията за декарбонизация до 2050 г., като например включването на морския сектор в СТЕ и въвеждането на стандарт за ефективност на корабите и етикет на кораба, както и да предложи стратегия за сътрудничество с други страни, които желаят да действат възможно най-рано, за да се намалят морските емисии в съответствие с целта на Парижкото споразумение относно температурата;

76. подчертава факта, че вече съществуват прости решения за намаляване на емисиите, като например допълнително намаляване на ограниченията на скоростта или създаване на зони за контрол на емисиите, които са предвидени в Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби (MARPOL); счита, че стратегията за декарбонизация и Европейският зелен курс следва да стимулират инвестициите, амбициозните научни изследвания за кораби с нулеви емисии и за „зелени“ кораби с екологични компоненти, по-доброто управление на отпадъците и на водите и необходимите подобрения на инфраструктурата, за да се даде възможност за пазарна стабилност преди 2030 г., като например електрифицирането на пристанищата;

77. призовава настоятелно за увеличаване на финансирането за научните изследвания и разгръщането на пазара на алтернативни горива;

78. припомня, че 23 % от световните емисии на парникови газове идват от селското стопанство; подчертава, че за да се осигури достатъчно прехрана за нарастващото световно население, са необходими инвестиции в интелигентни селскостопански техники и методи на производство, като например улавяне на метан от оборски тор, по-ефикасна употреба на торове, циклично използване на биомаса и подобряване на ефикасността на производството на месо и млечни продукти;

79. припомня, че въпреки че селското стопанство отговаря за около 10 % от емисиите на парникови газове в ЕС, то има потенциала да помага на Съюза за намаляване на неговите емисии чрез добро управление на почвата, агролесовъдство, опазване на биологичното разнообразие и други техники за управление на земята; признава, че селското стопанство има потенциала да води до годишни икономии на емисии в размер на около 3,9 гигатона еквивалент на CO_2 до 2050 г., което представлява около 8 % от настоящите световни емисии на парникови газове;

80. отбелязва, че приблизително 60 % от метана в световен мащаб се отделя от източници като селско стопанство, депа за отпадъци, съоръжения за отпадъчни води и от производството и транспортирането по тръбопроводи на изкопаеми горива; припомня, че метанът е парников газ с мощно действие, чийто потенциал за затопляне в рамките на период от 100 години е 28 пъти по-висок от този на CO_2; припомня на Комисията за нейното правно задължение да проучи възможно най-скоро варианти на политики за бързо намаляване на емисиите на метан като част от стратегическия план на ЕС за метана; призовава Комисията да представи в рамките на първата половина от мандата си подходящите законодателни предложения на Парламента и на Съвета във връзка с това;

81. признава положителната и значителна роля, която може да има селскостопанският сектор в борбата с изменението на климата, и подчертава значението на реформирането на Общата селскостопанска политика (ОСП), за да бъдат подпомогнати земеделските стопани да развиват и прилагат интелигентни по отношение на климата селскостопански практики, като например улавяне на въглерод и рециклиране на въглеродни емисии;

82. подчертава значителната роля на естествените поглътители в постигането на неутралност по отношение на парниковите газове в ЕС; призовава Комисията да разработи подробна стратегия на ЕС за устойчивото подобряване на естествените поглътители, в съответствие с целта за неутралност по отношение на парниковите газове до 2050 г.; насърчава държавите членки да обхванат изцяло този аспект в своите дългосрочни стратегии, както го изисква член 15, параграф 4, буква б) от Регламента относно управлението;

83. признава ролята, отредена на улавянето и съхраняването на въглерод (CCS) в повечето сценарии с 1,5 °C в специалния доклад за 1,5 °C на Междуправителствения комитет по изменение на климата и съобщението на Комисията, озаглавено „Чиста планета за всички“;

84. подкрепя повече действия за постигане на целите, определени от държавите членки по Стратегическия план за енергийни технологии, за осъществяване на улавянето и съхранението на CO_2 в търговски мащаб в секторите на енергетиката и промишлеността в ЕС, както и за разработване на солидна регулаторна рамка за подпомагане на прякото отстраняване на CO_2 от атмосферата за безопасно съхраняване до 2022 г.;

85. изразява дълбоко съжаление поради факта, че субсидиите за изкопаеми горива в ЕС продължават да нарастват и възлизат на около 55 милиарда евро годишно; настоятелно призовава всички държави членки да включат конкретни политики, срокове и мерки в своите окончателни национални планове в областта на енергетиката и климата, за да премахнат постепенно всички преки и непреки субсидии за изкопаеми горива до 2020 г., така че да изпълнят глобалните ангажименти на ЕС и да освободят ресурси, които биха могли да се използват за постигане на неутрално по отношение на климата общество; призовава всички страни да предприемат подобни мерки;

86. приветства влизането в сила на изменението „Кигали“ към Монреалския протокол; счита, че това следва да даде нов подтик на ЕС за извършване на бързо преразглеждане на Регламента за флуорираните газове, за да се преодолеят известни недостатъци, които възпрепятстват амбициозните цели на ЕС по отношение на климата, като например незаконната търговия с флуоровъглеводород (HFC) и недостатъчните действия срещу употребата на хексафлуорид (SF_6);

Промишленост и конкурентоспособност

87. счита , че икономическият просперитет, конкурентоспособността на промишлеността, устойчивото развитие и политиката в областта на климата следва взаимно да се укрепват; подчертава, че ЕС следва да играе водеща роля в прехода към икономика с нулеви нетни емисии на парникови газове до 2050 г., като по този начин осигурява конкурентно предимство за промишлените отрасли в ЕС;

88. подчертава важното значение на постигането на целите на Парижкото споразумение, като в същото време се запазват работните места и промишлената основа в ЕС, за да се даде на хората в този сектор положителна перспектива и да стане ясно пред света, че промишлеността и неутралността по отношение на климата не са несъвместими; приветства решително ангажимента и усилията на множество участници от промишления сектор в Европа да станат неутрални по отношение на въглеродните емисии и насърчава тези сектори или дружества, които все още се колебаят, да последват множеството добри примери;

89. освен това приветства усилията и напредъка, постигнат досега от гражданите, предприятията и промишлените сектори на ЕС, за изпълнение на задълженията по Парижкото споразумение в съответствие с Наръчника от Катовице; отбелязва обаче, че тези усилия са недостатъчни за постигането на икономика с нулеви нетни емисии на парникови газове до 2050 г.; поради това насърчава държавите членки и техните региони и общини, а също така и предприятията и промишлените отрасли, да определят и да се стремят да постигат по-високи амбиции чрез Европейския зелен курс, за да се справят с предизвикателствата, свързани с изменението на климата, и да се възползват в пълна степен от възможностите, създавани от Парижкото споразумение;

90. подчертава, че наличието на стабилна и надеждна правна рамка и на ясни сигнали, що се отнася до политиките, както на равнището на ЕС, така и на световно равнище, улесняват и засилват инвестициите, свързани с климата, и могат да допринасят за предотвратяване на въглеродната зависимост; във връзка с това подчертава значението на правилното и навременно прилагане на законодателството, озаглавено „Чиста енергия за всички европейци“, и призовава за разработването на дългосрочна стратегия за промишлената политика на ЕС и за законодателство на ЕС в областта на климата, в съответствие с ангажиментите на ЕС по Парижкото споразумение, като това законодателство бъде насочено към гарантиране на краткосрочното и дългосрочно развитие на промишлеността на ЕС, по-специално чрез подкрепа за МСП, създаване на качествени работни места и създаване на условия за екологичния преход, като същевременно се гарантира, че промишлеността на ЕС е конкурентоспособна в световен мащаб, че ЕС постига нулеви нетни емисии на парникови газове до 2050 г. и че никой не е изоставен;

91. приветства факта, че няколко други държави, в които са установени основни конкуренти на енергоемките промишлени сектори на ЕС, въведоха търговия с въглеродни емисии или други механизми за ценообразуване; насърчава други държави да ги последват; призовава за разширяване на обхвата на тези механизми, така че те да обхващат всички енергоемки промишлени отрасли;

92. подчертава колко е важно да се увеличи броят на качествените работни места и на квалифицираните работници в промишлеността на ЕС, за да се стимулират иновациите и преходът към устойчиви производствени процеси; подчертава необходимостта от подпомагане на регионите с високо потребление на въглища и високи въглеродни емисии, в които е голям делът на работниците, заети в секторите, зависими от въглерода, да се инвестира в тези региони и да се разработват програми за преквалификация и повишаване на квалификацията, за да се привличат нови и иновативни предприятия, стартиращи предприятия и промишлени сектори с цел изграждане на устойчива регионална икономика, като същевременно се гарантира, че никой не е изоставен;

93. подчертава факта, че не всички региони започват при равни условия в борбата срещу изменението на климата, че не всички региони разполагат с едни и същи инструменти и че съответно последиците са различни; поради това подчертава същественото значение на преход, който отчита особеностите на най-уязвимите региони, населения и сектори;

Четвъртък, 28 ноември 2019 г.

Енергийна политика

94. подчертава централната роля на енергетиката в прехода към икономика с нулеви нетни емисии на парникови газове;

95. подчертава, че при прехода към устойчива енергетика проблемът с енергийната бедност трябва да бъде решаван чрез укрепване на правата на потребителите на енергия посредством по-добра информираност, чрез засилване на мерките за енергийна ефективност на сградите, по-специално за домакинства с ниски доходи, както и чрез разглеждане на въпроса в социалните политики;

96. подчертава значението на енергийната ефективност и на енергията от възобновяеми източници за намаляването на емисиите на парникови газове, енергийната сигурност и намаляването на енергийната бедност;

97. подчертава, че всички сектори трябва да работят заедно ефективно, за да декарбонизират икономиката на ЕС и да постигнат нулеви нетни емисии на парникови газове; подчертава, че държавите следва да проявят гъвкавост по отношение на начина, по който декарбонизират своите икономики, за да се улесни смекчаването на социалните разходи, свързани с прехода, и за да се спечели социално одобрение и подкрепа;

98. счита, че по-нататъшната интеграция на вътрешния енергиен пазар на ЕС ще играе съществена роля, по-специално за постигането на икономика с нулеви нетни емисии на парникови газове;

99. припомня, че отдаването на приоритет на енергийната ефективност, по-специално чрез прилагането на първия принцип на енергийната ефективност, и на глобалното лидерство в областта на възобновяемите енергийни източници са две от основните цели на Енергийния съюз на ЕС; подчертава, че целта на ЕС за 2030 г. за енергия от възобновяеми източници е определена на 32 % или повече, а целта за енергийна ефективност — на 32,5 % или повече; подчертава, че тези цели, въпреки че водят до по-големи намаления на емисиите на парникови газове от предвиденото преди, не са в съответствие нито с намалението от 50-55 %, предложено от новоизбрания председател на Комисията, нито с целта за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5 °C; призовава Комисията и Съвета да определят допълнителните усилия, необходими за насърчаване на енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност в съответствие с целта за намаляване на емисиите на парникови газове; призовава за насърчаване в световен мащаб на мерките за енергийна ефективност и за навременното разгръщане на енергията от възобновяеми източници;

100. приветства нарастващия дял на енергията от възобновяеми източници в енергийните доставки в световен мащаб, особено в сектора на електроснабдяването; изразява загриженост относно бавното навлизане на енергията от възобновяеми източници за отопление, охлаждане и транспорт, особено в секторите на въздухоплаването и мореплаването; изразява дълбока загриженост във връзка със забавянето (от 2014 г. насам) на разширяването на общия пазарен дял на енергията от възобновяеми източници в ЕС, което застрашава целите на ЕС в областта на енергетиката и климата; подчертава, че за да се постигнат дългосрочните цели за устойчивост, всички сектори трябва да увеличат използването на енергия от възобновяеми източници;

Научни изследвания, иновации, цифрови технологии и космическа политика

101. признава решаващата роля на науката и основаните на нея иновации за успешната борба с изменението на климата и изпълнението на стратегическите цели на Парижкото споразумение и всички други амбициозни програми във връзка с климата; подчертава необходимостта от водеща роля на ЕС както в борбата с изменението на климата, така и в насърчаването на технологичния напредък към устойчиво на климатичните изменения развитие;

102. подчертава значението на продължаването и засилването на научните изследвания и иновациите в областта на смекчаването на последиците от изменението на климата, на политиките за адаптация, на ефективното използване на ресурсите, на нисковъглеродните и с нулеви емисии технологии, на устойчивото използване на вторичните суровини („кръгова икономика“) и на събирането на данни относно изменението на климата, за да се води борба с него; подчертава необходимостта от отдаване на приоритет на финансирането на проекти за устойчива енергетика в рамките на новата програма „Хоризонт Европа“, като се имат предвид ангажиментите на ЕС в рамките на Енергийния съюз и съгласно Парижкото споразумение;

103. припомня, че научните изследвания, иновациите и конкурентоспособността съставляват един от петте стълба в стратегията на ЕС за енергиен съюз; ето защо припомня основната роля на изследователите в борбата с глобалното затопляне и подчертава важността на тясното научно сътрудничество между международните партньори в тази връзка;

104. припомня основната роля на цифровите технологии за подкрепата на енергийния и промишления преход, по-специално за подобряване на енергийната ефективност и икономиите на енергия, а също и за намаляване на емисиите; подчертава ползите за климата, които цифровизацията на европейската промишленост може да донесе чрез по-ефективното използване на ресурсите, включително рециклирането и намаляването на материалоемкостта; подчертава ползите за климата от пълната цифровизация на мрежите за пренос и разпределение и центровете за търговия с енергия, както и на програмите за оптимизация на потреблението, управлявани чрез софтуерни приложения;

105. признава ролята на новата космическа програма на ЕС за подпомагане на борбата на ЕС с изменението на климата и последиците от него; припомня ключовата роля при наблюдението на Земята, която изиграха свързаните с данни и информация услуги на „Коперник“ — Европейската система за наблюдение на Земята; подчертава значението на „Коперник“ за улесняването на международната координация на системите за наблюдение и на свързания с това обмен на данни;

Изменение на климата и развитие

106. припомня, че според доклада на специалния докладчик на ООН относно крайната бедност и правата на човека от 25 юни 2019 г. относно изменението на климата и бедността, „изменението на климата заплашва да заличи последните 50 години напредък в развитието, световното здравеопазване и намаляването на бедността“ и оценките са, че „развиващите се страни ще понесат 75-80 % от разходите, свързани с изменението на климата“;

107. подчертава, че развиващите се страни са най-уязвими и изложени на изменението на климата и са по-малко подготвени да издържат на все по-опустошителните му въздействия, включително продоволствени и водни кризи, физически разрушения, причинени от природни бедствия, разселване и нарастващо напрежение във връзка с оскъдните ресурси; припомня, че изменението на климата има драматични последици за дългосрочното икономическо развитие на развиващите се страни, и по-специално на най-слабо развитите страни;

108. посочва примера на тропичните циклони Идай и Кенет, последният от които беше най-силният циклон в историята на Африканския континент и доведе до опустошение на Коморските острови, Малави, Мозамбик и Зимбабве през първата половина на 2019 г., като причини множество смъртни случаи и доведе до непосредствена необходимост от хуманитарна помощ за повече от два милиона души, разходите за която възлязоха на почти 400 млн. щатски долара — до голяма степен поети от ЕС –, като освен това разходите за възстановяване се оценяват на 3 млрд. щатски долара;

109. посочва, че устойчивостта на инфраструктурата в развиващите се страни ще се окаже от решаващо значение за способността им да се адаптират към изменението на климата; поради това настоява, че е необходимо да се насърчават инвестициите в устойчива инфраструктура в развиващите се страни, за да им се помага да бъдат устойчиви на все по-сериозните природни бедствия;

110. припомня своята позиция, че най-малко 45 % от финансирането от предложения Инструмент за сътрудничество за съседство и развитие (ИСРМС) за периода 2021—2027 г. следва да подкрепя целите в областта на климата и околната среда;

111. настоява за съвместен подход към изпълнението на Парижкото споразумение и на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, както във вътрешните, така и във външните политики, като се обърне възможно най-голямо внимание на принципа за съгласуваност на политиките за развитие, по-специално по отношение на развитието, търговията, селското стопанство, енергетиката и климата;

112. подчертава взаимната свързаност на климата, икономиката и обществото; подчертава по-специално преките последици от изменението на климата за коренните общности и острата екзистенциална заплаха, пред която са изправени много от тях, в т.ч. изолираните общности, с които не е установен контакт; подчертава, че според Междуправителствения комитет по изменение на климата местните и традиционни знания са основен ресурс за предотвратяване на изменението на климата, не на последно място поради факта, че около 80 % от оставащото биологично разнообразие в света се намира на територите на коренното население; изразява възмущението си във връзка с неотдавнашното убийство на местния лидер на коренното население Емрия Уаяпи в Северна Бразилия и приветства изявлението, направено от върховния комисар на ООН по правата на човека на 29 юли 2019 г., с което призовава „правителството на Бразилия да спре нахлуването в територите на коренното население и да гарантира мирното упражняване на неговите колективни права върху собствената му земя“, в съответствие с Конвенция № 169 на МОТ;

Четвъртък, 28 ноември 2019 г.

113. призовава развитите страни, включително държавите — членки на ЕС, да засилят подкрепата си за обмена на знания, изграждането на капацитет и трансфера на технологии към развиващите се страни, като по този начин спазват членове 9—11 от Парижкото споразумение и членове 49, 116 и 120 от Програмата за действие от Адис Абеба относно финансирането за развитие, като същевременно изпълняват ангажиментите си във връзка с ЦУР 17, включително цели 17.6 до 17.8; за тази цел подчертава положителния потенциал за увеличаване на инвестициите на ЕС в обещаващи научноизследователски проекти; освен това призовава ЕС да насърчи приемането на декларация, сравнима с Декларацията от Доха от 2001 г. относно Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (ТРИПС) и общественото здраве, с цел насърчаване на законното прехвърляне на екологосъобразни технологии към развиващите се страни;

114. посочва решаващото значение на частните инвестиции и растежа за прехода към екологосъобразна инфраструктура и производствени методи; подчертава необходимостта от максимално увеличаване на приноса на тези инвестиции за действията в областта на климата и за постигането на целите за устойчиво развитие, включително чрез стимули и насърчаване на публично-частните партньорства; счита, че Планът за външни инвестиции е основен инструмент в това отношение; подчертава освен това, че са необходими приобщаващо и устойчиво развитие и растеж, за да се даде възможност на развиващите се страни да участват в климатичния преход, наред с другото чрез стратегии за иновации и технологично развитие; изразява убеждение, че ЕС следва бързо да насърчава отговорно и устойчиво частно финансиране, по-специално по отношение на задълженията и приноса в областта на правата на човека за националните икономики на развиващите се страни; предупреждава обаче да не се разчита прекомерно на доброволните усилия от страна на частния сектор;

115. отбелязва нарастващия интерес към разработването на стандарти за екологосъобразни и устойчиви инвестиции и отново изразява своята загриженост, че разпространението на инициативи от частния сектор затруднява сравняването и проверката; във връзка с това приветства инициативите, предприети от Комисията и международната общност, за подкрепа на инвестициите и политическия диалог относно действията в областта на климата в развиващите се страни, като например Световния алианс за борба с изменението на климата (GCCA +) и Зеления фонд за климата; във връзка с това насърчава Комисията и държавите членки да продължат да участват в международни форуми с оглед насърчаването на ефективността и справедливостта на инвестициите в действия в областта на климата;

Дипломация по въпросите на климата

116. решително подкрепя продължаването и по-нататъшното укрепване на политическата активност на ЕС и на неговата дипломация по въпросите на климата, която е от основно значение за мобилизиране на действията във връзка с изменението на климата в държавите партньори и по отношение на общественото мнение в световен мащаб; счита обаче, че положените усилия са очевидно незадоволителни и че човешките ресурси, заделени от Комисията и Европейската служба за външна дейност, далеч не са достатъчни; поради това предлага драстично увеличение на човешките ресурси в тази област; насърчава Комисията и държавите членки да възприемат цялостен подход спрямо дипломацията на ЕС по въпросите на климата чрез създаване на връзки между изменението на климата и устойчивото развитие, селското стопанство, разрешаването на конфликти, миграцията и хуманитарните въпроси, за да се улесни глобалният преход към нулеви нетни емисии, устойчивостта спрямо изменението на климата, устойчивото развитие и продоволствената сигурност и сигурността на водоснабдяването;

117. подчертава задълбочаването на последиците от изменението на климата за международната сигурност и регионалната стабилност, произтичащи от влошаването на състоянието на околната среда, загубата на средства за препитание, предизвиканото от климата разселване и свързаните с него форми на размирици, при които изменението на климата често се разглежда като умножаващ заплахите фактор; следователно настоятелно призовава ЕС и държавите членки да работят съвместно с партньорите си по света с цел по-добро разбиране, интегриране, предвиждане и управление на дестабилизиращите последици от изменението на климата; насърчава прилагането на програма за ранно предупреждение относно важните възможни повратни точки, които биха могли да застрашат устойчивите структури и екосистеми в по-големите региони или континенти;

118. приветства ангажимента за намаляване на емисиите на парникови газове и конкретните стъпки в тази насока в много части на света, като например много амбициозните ангажименти на редица развиващи се страни и малки островни държави; изразява обаче съжаление относно липсата на амбициозни цели и липсата на дебат относно увеличаването на НОП в редица големи икономики; припомня, че ЕС е отговорен за 9 % от емисиите на парникови газове в световен мащаб, но е дом на едва 6,7 % от световното население, поради което е абсолютно необходимо ЕС да демонстрира по-голяма амбиция, особено като се има предвид историческата му отговорност за изменението на климата и необходимостта да се даде добър пример на останалата част от света; подчертава, че ще бъде невъзможно да се постигнат целите на Парижкото споразумение и да се избегнат повратни точки, ако не последват по-амбициозни цели в други големи икономики;

119. призовава Комисията да извърши незабавен анализ на възможността за допълнителни стъпки за насърчаване на други големи икономики да увеличат своите НОП, да приложат допълнителни конкретни мерки и да обмислят иновативни подходи;

120. призовава Комисията и държавите членки да използват всички налични инструменти (например международни преговори, търговски и регионални споразумения, международни партньорства), за да насърчат и задълбочат сътрудничеството в световния преход към нулеви нетни емисии, устойчивост спрямо изменението на климата, устойчиво развитие и продоволствена сигурност и осигуряване на вода;

121. подчертава необходимостта от интегриране на амбициозни цели по отношение на климата във всички политики на ЕС, включително в търговската политика; призовава Комисията да гарантира, че всички нови споразумения за търговия и инвестиции, подписани от ЕС, са напълно съвместими с Парижкото споразумение и ЦУР, и че разпоредбите, свързани с околната среда и климата, са правно обвързващи и задължителни за изпълнение; отправя искане към Комисията да извърши и публикува всеобхватна оценка на съгласуваността на съществуващите и бъдещите споразумения с Парижкото споразумение; призовава Комисията да гарантира, че всяко търговско споразумение разполага с обвързващи клаузи що се отнася до спазването на Парижкото споразумение, включително разпоредби относно управлението и устойчивото опазване на горите; призовава Комисията да обръща специално внимание на жизнения цикъл на търгуваните стоки от производството до консумацията им, да защитава природните ресурси и да отчита кумулативните въздействия, включително върху транспорта;

122. призовава Комисията и Съвета да включват Парижкото споразумение в търговски споразумения, за да стимулират търговските партньори да постигат целите, определени в Парижкото споразумение. призовава също така Комисията и Съвета да преразгледат търговските споразумения, за да включат амбициозни задължения по отношение на климата в тези двустранни споразумения и по този начин да стимулират партньорите да приемат стратегии за климата в съответствие с Парижкото споразумение;

123. твърдо приветства заявлението на Русия, че ще изпълнява Парижкото споразумение;

124. признава критичното значение на партньорството между ЕС и САЩ за постигането на стратегическите цели на Парижкото споразумение и други амбициозни стратегии; поради това отново изразява съжаление във връзка с изявлението на президента на САЩ Доналд Тръмп за намерението му да оттегли Съединените щати от Парижкото споразумение; силно приветства продължаващата мобилизация за действия в областта на климата от страна на по-големите щати, градове, университети и други недържавни участници в САЩ в рамките на кампанията „все още участваме“ (we are still in); изразява надежда, че САЩ отново ще се присъединят към борбата срещу изменението на климата и в партньорство с ЕС ще формират челните позиции в преговорния процес за споразумения в световен мащаб относно търговията, промишлеността и енергетиката, в съответствие с Парижкото споразумение;

125. изразява силно съжаление във връзка с вялата реакция на бразилския президент Жаир Болсонаро и на бразилското правителство във връзка с безпрецедентния брой и мащаб на горските пожари в бразилската част на басейна на река Амазонка: вярва, че ЕС и неговите държави членки следва да направят всичко възможно, чрез международно сътрудничество и подпомагане, за борба с разрушаването на околната среда в Амазония и други ключови области в световната екосистема, както и да вземат под внимание потенциалната роля на собствените си търговски политики;

Роля на Европейския парламент

126. счита, че тъй като трябва да дава одобрението си за международни споразумения и тъй като играе централна роля при изпълнението в рамките на Съюза на Парижкото споразумение в качеството си на съзаконодател, Парламентът трябва да бъде неразделна част от делегацията на ЕС; поради това очаква да му бъде предоставена възможност да присъства на координационните заседания на ЕС на Конференцията на ООН по изменението на климата (COP25) в Мадрид и да му бъде гарантиран достъп до всички подготвителни документи от момента на започване на преговорите;

o

o o

127. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и на парламентите на държавите членки и на Секретариата на РКООНИК с молба да бъде разпространена до всички страни по конвенцията извън ЕС.